

DEBRECEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj: Négy basabos... Hirdetési díj: Négy basabos... Hirdetési díj: Négy basabos...

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve... Egy évre... Fél évre... Negyed évre... Egy évfolyam ára...

Evenkint 3 sorsolás. Július hó 1-jén... A debreczeni Fröbel-gyermekkert... Pályázat... A debreczeni Fröbel-gyermekkert...

Pályázat. A debreczeni Fröbel-gyermekkert... A választmányának f. évi 48. számú határozata folytán felhivatnak mind a kik a gyermekert egyetnél 300 évi fizetéssel javadalmazott s f. évi hó elsejével betöltendő segéd mekkertésznöi állást elnyerni óhajtanak... Pócs Gyula, egyetli titkár.

Ves megfigyelésre! A nagyobb bécsi üzlet-cég keres Debrecen és vidékére... A nagyobb bécsi üzlet-cég keres Debrecen és vidékére...

TRAGON-MUSTAR... SCHMIDT VIKTOR ES FIAI... Különlegesség... A TRAGON-MUSTAR...

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like '366. szám', 'ÁRJEGYZÉKE', 'ISTVÁN' gőzmalom, 'Arak ausztriai értékben', 'Zsákkal együtt', 'Asztali dara nagyszemű', 'szinte apró szemű', 'dara közepeszerű', 'irányliszt', 'ángliszt', 'öntliszt', 'semlilyliszt különös', 'kerényliszt 1-ső rendű', 'szinte 2-od', 'zép kerényliszt 1-ső', '2-od', 'Barna', '1-ső', '2-od', 'liszt', 'eresz liszt', 'gom korpa', 'zsákkal', 'zsák nélkül', 'va korpa', 'zsákkal', 'zsák nélkül', 'rlött buzaliszt zsákkal', 'ény nélkül', 'zsák nélkül', 'za', 'reczen, 1883 jun. 3.', 'ok sulytartalma, — teljsuly', 'tisztasulynak véve', 'D. 0-9 számig 25 és 85 kilo.', '12.', '50', 'liszt', '75'.

Hova tartozik Fiume?

+ Mária Theresia császárné és királyné hű Magyarországnak óhajtatására, sőt jogos kívánságára kibocsátotta Fiumét az osztrák örökös tartományok kötelékéből — hova egyideig bekebelezve volt — s nyilván közzétett diplomájában kimondta, hogy Fiume területével együtt Magyarországhoz csatolva, a magyar koronához tartozó külön területnek tekintendő.

1868-ik évben Horvátországnak az alkotmányos ut mellőzésével tett feliratára ő felsége leiratában ugyan ezen szellemben nyilatkozott. Szinte azon évben Magyarország országgyűlése meghagyta a magyar kormánynak, hogy Fiumét végleg bekebelezze be, azóta, az eddig elhagyott s Trieszt által, ugy szólnán, elnyomott Fiumét Magyarország gondja alá vette, milliókat költött rá már eddig is, hogy a kikötő városok színvonalára emelje, és Fiume hálás, egy percig sem habozott soha ki nyilatkozni, hogy szívvel-lelélekkel Magyarországra s nem akar semmi szín alatt máshová tartozni és mindezek dacára most ismét felvetették az a kérdés, hogy Fiume hova tartozik?

Mi oka annak, hogy Horvátország, mely a maga közigazgatási költségeit sem képes fedezni, de határozottan Magyarország kegyelméből, Magyarország által adott évi készpénz segélyből tartja fent magát, — minduntalan bolygatja Fiume hova tartozandóságát? Valósággal ennek okát nem lehet másutt, mint a magyar kormány erélytelenségében, czirkumspektusában s a közönségek megszokásában találni.

Ha a magyar kormány minden kétértelműséget kizárólag az 1868-iki országgyűlés határozatának eleget tett volna, ha nem számítana örökösnek azokra a horvát szavazatokra a magyar országgyűlésen, ha nem hagyott volna fent semmiféle közösen elintézendő ügyet, úgy már ma nem volna Horvátországnak bátorsága kétségbevonni Fiume hova tartozandóságát, s nem istápolná a horvát szemtelenséget, mely nyugodtan nézi, hogy Magyarország évenként miként építi be millióit Fiuméba, hogy így a már felvirágozott Fiumét követelje magának.

Tekintsük meg a fumei kérdésben most összeült három bizottság irásba foglalt tanácskönyveit, ezek közül kettőnek a követelése nyílt, határozott: a horvát bizottságé, mely nyíltan, határozottan követeli Fiumének s területének Horvátországba bekebelezését, csak a kikötő további felépítésére vonatkozó kiadások folytatását engedi át Magyarországnak.

Fiume küldöttségé, mely mint mindig, úgy most is minden félreértést kizárólag határozottan kijelenti, hogy törvényhozási, közigazgatási, vallási, közoktatási, igazságügyi, szóval minden tekintetben Magyarországhoz kíván tartozni, s más megoldási módról nem is akar hallani; csak a harmadik, a magyar bizottság, melynek tulajdonképen a döntő szerep jutott volna, játsza ismét a czirkumspektus szerepét, csak elvben fogad el mindent a helyett, hogy döntőleg határozottan nyilatkozzék, ismét utat nyit lanyha, kétértelmű nyilatkozataival a horvát követelések megújítására.

közük, hogy Magyarországnak Fiume édes gyermeke, melyhez hozzá nyulni, melyet megsérteni, melyhez okkupálni, vágyat foganatosítani büntetlenül senkinek sem szabad.

Nehogy a vágy Fiume birtoklásához Horvátországban továbbra is istápoltság, meg kell szüntetni Fiumében a provizoriumot, s Fiume forró óhaját méltó figyelembe véve, a közigazgatást, közoktatást, igazságügyet Fiume különleges viszonyait figyelembe vételével magyarlóra kell állítani, ha ezek határozottan foganatba vétetnek, ha így meggyőződnek a horvátok, hogy a magyar kormánynak elmúlt a kedve az ő képzeltésüket továbbra is legyezgetni, nem fog többé a kérdés felvetetni, hogy Fiume hova tartozik? s Fiume, mint Magyarország egyik törvényhatósága százszoros erőt fejtend ki, hogy Magyarország-hoz méltó disze legyen.

Más tollból vesszük a következő fejtegetést: (y.) Csak a jó isten tudna eligazodni ezen a mai osztrák-magyar politikán. Mióta „törvényesen” összeházasodtunk az osztrák uralommal, ezzel a Kossuth Lajos által ugynevezett „brutta figurá”-val, azóta mindig van dolgunk azzal, hogy — alkudjunk.

A legegyszerűbb kérdések is, a mik törvény által már régén szabályozva vannak, vitatás alá jönnek. Ilyen a fumei kérdés. Nem lehet eltagadni a legkonkabb hazafiatlanságnak sem, hogy Fiume, a mit már a közszájon forgó szólásmod is Magyarország gyöngyének nevez, szentesített törvényileg megállapítva, hazánkhoz tartozik s tényleg is régi idők óta a magyar kormány törvényes intézkedései alatt él és virágzik.

Am ne felejtünk, hogy — virágzik. s mind az a szép, mind az a jó, a mi Fiumében feltalálható, a magyar nemzet pénzén emelkedett annyira, hogy most a világ minden részéből bátran és méltán járhatnak azok megtekintésére. Magyar pénz emelte fel oly széppé, oly jelentékenyvé Fiumét, mint a minő; tette pedig ezt azért, mert már a régebbi alaptörvények értelmében bizvást magának nevezhette. Annak is tartotta mindig.

De hát akkor, a midőn mi saját zsebünkől Fiumét szépen rendbe hozzuk, tengeri kikötőjét óriási költséggel a mai kereskedelem színvonalára emeltük: elől a magyar nemzet zsiáján elősődő s csupa magyar szivességből kitartott horvát azzal — mondhatni szemtelen — követeléssel, hogy ő több jogot tart Fiuméhez, mint a magyar, csak azért, mert hozzá közelebb van.

Ily körülmények közt indultak meg s folytatattak közelebről az ugynevezett regnikoláris bizottságok tárgyalásai, természetesen, a mint előre látható volt — eredménytelenül. Összejötték a magyar, horvát és fumei bizottságok, hogy Fiume hova tartozandóságát (?) s jövőre közjogi helyzetét megállapítsák. De bizony az eredmény nem lett semmi, mert azok a jó „testvérek”, a horvátok ősi harácsoló természetükhöz képest nem akarják, vagy talán értelmi fokozatukból kifolyólag nem is képesek elismerni azt, hogy a mi az enyim, az nem a tied.

Sajnálatos dolognak tartottuk régi időtől fogva, hogy a magyar kormány ebben a kérdésben is a közjogi szerencsétlen állapot nyúgai közt vergődik, és nem tudta ketté vágni ezt a rég óta bonyolódó gordiusi csomót. Még alkuba ereszkedik a horvátokkal a magyar nemzet elvitáztatlan tulajdona felett! Aldásos működést nem várhatunk mi ezen a téren. Furcsa volna, ha az orgazdával vagy a tolvajjal alkudozásba ereszkednek a megkárosított. Hát akkor miért létezik a kötelező törvény?

Ne mondja senki, hogy erős ez a hasonlat. Mert épen magyar nemzeti szempontból igazságos ez. Hej, a történelem sokra megtanított már bennünket. Tépek, czibálnak negyedfél század óta mindenfelől. És mi békén turjuk a jogcsorbításokat, verejtékekkel szerzett vagyonainknak különböző czimen eszközlött elkobzását.

De már ennek végének kell lenni. A legodaadóbb türelem is kifáradna az ilyenek szemtelenségén. Orvoslatra vár ez a dolog. Bizony, itt van már az ideje. Magyarország területi egységét, a magyar korona birtokát könnyelműen idegen kézre játszani e haza földén senkinek nincs hatalmában. A felett még alkudni is honfiai bűn. Remegve nézünk — megvalljuk — a fumei kérdés elé. Hiszen a mult szomorú tapasztalata nem ad jogot arra nekünk, hogy jó kimenetelt lássunk abból a dologból, a mit egyszer ez a közönséges kormány vett szerencsétlen kezébe. Mert ennek verkes jellege az engedékenység, a mely eddig még örökké csak kárhözra vezetete a nemzet legelethetevább érdekeit.

Es ez a most fozszott s eredménytelenül tanácskozott regnikoláris bizottság tanácskozása is szomorú tanúságot ad nekünk. Fiume — a kérdéses terület képvisellete — határozottan kijelentette, hogy tudja, érzi, miképp törvényesen Magyarországhoz tartozik, de ha nem tartoznék is ide, felvirágoztatásáért, a reá fordított költségeikert annyit halát érez irántunk, hogy ha soha nem kapcsolta volna is hazánkhoz a törvény, most kívánkoznak hozzánk csatolattatni, mert jövőjét így látja biztosítva.

Legjobb meggyőződésünk szerint a fumei nyilatkozat kötelező volna ránk nézve, hogy törvényes jogainkat szigoruan érvényesítsük, még akkor is, ha valóban léteznék annak valami alapja, hogy a horvátok igényt tarthatnak Fiuméba, a minek ugyan törvényben gyökerező igazsága soha ki nem deríthető.

Jelen körülmények közt nem is látunk a horvát kapzsisággal szemben a kibontakozásra más utat, mint hogy a magyar kormány teljesítse köteleességét önállóan, függetlenül s egyszerűen ismételve a régi törvény szavait: Fiume a miénk!

Ez az ut vezeteth legbiztosabban a kérdés megoldására. Nekünk nem alkudozás, hanem a leghatározottabb fellépés kell. Magyarország a völegény, Fiume a menyasszony. Horvátország „szülei” beavatkozását jogosultnak nem ismerhetjük el. Frigyük kölcsönös szereteten alapul. Ez szent.

Szerb tüntetés. A moszkvai koronázás alkalmából közzétörtven utcai lakos üdvözlő táviratot küldött a czárnak. Az illetők azt kívánják „az összes szlávok védőjének s a szerbek barátjának és jótevőjének”, hogy „az ő s a szlávok ellenségeinek rémületére” sokáig éljen.

Fügöndnok-választás. A mátészalkai ref. egyház — Papp Arthur lelkes indítványával szemben, ki Tisza Kálmánt ajánlotta, Mandy Ferencz indítványára egyhangulag nagy lelkesedéssel Vályi Jánosra adta szavazatát.

A hajdumeyei főispánságra, melynek megüresedése Miskolczy Lajos főispán benyújtott lemondása folytán közelebb várható, Debreczenben és Hajdumegyében, — írják a „Nemzet”-nek — számos jelölt neve van forgalomban, mi azon érdekek sokféleségéről tanuskodik, melyek ezen főispáni szék betöltésével kiegitendők lennének. Emlegetik Zichy Géza, a művész grófot, mások ismét a város jelenlegi polgármesterének Símoffy Imre kir. tanácsosnak kinevezését tartják valószínűnek, de ezek mellett erősen kombinációba hoztautak Beöthy Andor biharmeyei alispán és Ujfalussy Sándor Szatmarmeyei alispán, s végül, kit első sorban kellett volna említenünk: Baranyi Gusztáv, szilágymegye jelenlegi főispánja. — Emlegett lap szerint mindezen kombinációk csakis az érdekeltek körében nyilvánuló óhajásokra vezethetők vissza, s azokból ma még, szemben azon körülménnyel, hogy Miskolczy főispán lemondása vonatkozólag a kormány még nem nyilatkozott, — s ezen lemondás elfogadása előtt a főispáni szék betöltése iránt a kormány a személykérdéssel aligha foglalkozik, — csak megközelítő következtetést sem lehet vonni. — Emlegett lap ez állításának dacára fenntartjuk tegnapi. Nagy György kir. biztos jelöltetésének komoly szándékára vonatkozó hírünket. Az emberekre nagyon rájött a főispán-jelöltetés; emlegetni hallottuk dr. Tisza és István s a „Bihar” Örléi Kálmánt, Biharmegye t főispánjának jelöltését hozza szóba, még pedig komolyan.

Külföldi hírek. A Pétervárot történt zavargások miatt Gresser ottani rendőrfőnök elmozdított. — Garibaldi mellszobrának leleplezése alkalmából jun. 2-án zavargások voltak Rómában. A tömeg „le Ausztriával!” kiáltások közt vonult utcáról-utcára. — Belföldi hírek. 85 törvényhatóság már beterjesztette szabályrendeletét

a miniszteriumhoz a korcsmai hitel tárgyában Bihar tudvalevőleg 4, Hajdumegye 3 forintban határozta meg a maximumot s a szabályrendeletek megerősítést nyertek. — Miniszterink: Tisza, báró Kemény és Szapary Bécsben tanácskozásokat tartanak a munkácsi-vasút kiépítése ügyében.

Színészetünk Bécsben.

(Eredeti tudósítás.) Bécs, 1883. június 2. Hetek óta hirdetik a helybeli lapok a budapesti népszínház társasága jövetelét, valamint a nagy eseményt: Blaha Kálmán Luiza jön! — Annyi vendégzereplésre való hívogatás és el nem jövetel után, valahára az osztrák főváros műrtő s felette szigorú bíráló közönsége előtt is meg mutathatja, hogy valóban érdemes-e azon szerezetre, bámúltra, ugy szólnán imáadásra, melylyel honi társai elhalmozzák.

Mikor a kolozsvári társaság a borzasztó szerencsétlenséggel leeggett Ring-színházban vendégzereplést mintegy három év előtt, még akkor nem ütötte fel fejét azon hydra, melynek „Deutscher Schulerlein” a neve; még akkor nem akarták ultra-magyarjaink a német színházat Budapesten beüzemeltetni, még akkor a bécsi férfi daleyget tagjai is eleget tetek volna a magyar irók és művészek társasága szíves meghívásának és évi kirándulásukat Budapestre tartották volna meg, egy szóval nem volt azon feszültség a monarchia két vezéréle között mint most, — és az állapot még sem volt kielegítő! Nem mintha a tagok nem feleltek volna meg kötelességüknek, hanem általános közöny uralkodott és nem volt senki, a ki e közönyt eloszlatta volna. — Nem volt mágnus, az ugynevezett „star” a csillag, a ragyogó csillag — az hiányzott. No de van most egy olyan csillag, a kit még a 28 fok Reamur melege sem homályosít el, mert legalább ilyen temperatura van az összetekelt „an der Wien” színházban. — Blaha Luiza asszony vonz; már a lapok mint magukat csalogányt hirdettek, mit fognak írni azután, mikor hallották? — Az a kellemes, fülbé, szívbé mázó zengzetes hang, a ragyogó szemek, a csinos alak s a játék, azok az átgondolt, mindenizökben zamatos kifejezések, az a tánczolás, valódi magyaros mozdulatok első este elhajolták a közönséget.

Pedig közönség volt a mai első előadásban elég. Telt ház, abból a jó magyar közép osztályból. — Főuraink, kiket százzal lehet hetek óta a „turfi”-on látni, hiányoztak. — Az udvartól senki. — Hanem igaz magyar annál több. Német kevés, talán egy tizedrésze a közönségnek, de majd jönnek, ha hallják milyen élvezetben részesülnek. — A „piros bugyellárist Csepregy e kitűnő népszínművét adták. — Török Mihály bíró szerepével Eöry küzködött; nehéz ez neki, bár nem rontott, de annál többet selypített. Zsófi felesége Blaháné Luiza, mikor megjelent, óriási tapssal virágokréttákkal fogadtattat, s mikor eladolta a „Piros piros piros” meg a „Rámás csizmát” a közönség tombolva ujjongott s két óriás bokréta nyujtottat fel hozzá, melyeket tartani, dacára izmos karjainak, nem tudott. — Kár hogy az utolsó felvonásból elhagyta a ládán ülő dalt; a „Szomorú fűz, hervadt lombján” hadd sirtunk volna egy kisse.

Tamássy el rezgette a „Pálffy István” nótáját s ha evvel nem is igen hatott, kitűnő játéka s csinos tartása jó benyomást tett. — Vidor, mint Kósza Gyurka, egy két dallal, szép bariton hangjával, mindjárt beheliezte magát a közönségébe s méltó tapsokat aratott. Tihanyi olyan huszárkaplár volt, melynél jobbat se Szathmáry Árpád sem Német Józsi nem produkálnak. — Horváth Vincze s Szabó Bándi az ispánt s jegyzőt adták. — Hej Szabó Bándi! mikor még te voltál Csillag őrmester, épen ugy hurczoltad a hazajáró lelkeket, mint ma téged vittek a zsákban! Ott maradt a hang a „két galamb”-nál a Róza-teren! No de a játéka jó volt és sokat megkacagattá a közönséget.

A többi szereplők is jól működtek, a zenekar korrek és elég magyaros rythmussal játszott. Holnap a „Tótleány”, aztán valami operette Pálmayval, ki igen szép toilletben nézte végig egy alsó páholyból az előadást.

Jövőre többet; a népszínházi tagok szép sikert arattak s mi magyarok büszkéek lehetünk művészeinkre. Nikolo. — Pártmozgalom. Polónyi Géza orsz. képviselőt szolnoki választói nagy ünneplések közt fogadták. A város közönsége névben Szabó Imre főjegyző tartotta az üdvözlő beszédet. Polónyi ezután elmondta beszámolóját, melyben többet közt kiltatásba helyezte, hogy Szolnok ismét törvényeszi székhely. A közönség tetszéssel fogadta Polónyi beszédét.

Kossuth Lajos levelei.

(Komárommegyei alispánhoz.)

Kossuth Lajos nagy hazánkfiának, Komárommegyei közönsége údvázió iratára küldött hosszabb válaszából, mely Szombathelyi Győző alispánhoz van címzelve, a következő részüket közöljük:

"Nincs olyan magyar ember, a ki a magyar nemzetnek, hazáját államnak ne akarja. A "nemzet" az "állam" szót még a 67-iki közjogi törvény pártosai is sűrűn hangoztatják. És ez természetes; mert a magyar nem alyan problematikus teremés, melynél az a kérdés még eldöntésre vár, vajjon hivatalosan-e "nemzet" s hazája "állam" lenni. Ezt a kérdést az a történelmi múlt, az a századokon át erőnk bizonyult államalkotó erő, melyre tisztelt alispán ur Komárommegye nevében mint alapra hivatkozik, ez ezredév folytatón rég eldöntöttek; s egy ezredév történelme nem valami könnyőfele portéká, melyből a magyar nemzet jellemét és érzelmét egy oly törvény megírásával ki lehetne vetkőztetni, a minőt 67-ben megírtak. Hát én természetesen találok, hogy a magyar nemzetnek hazáját államnak emlegetik; de a k i n e m z e t e t , á l l a m o t a k a r a n n a k f ü g g e t l e n s e g e t k e l l a k a r n i a ; mert nemzetet, államot mondani függetlenség nélkül, rosszul alkalmazott üres terminológia, nem értett szavak hű hangzata.

Komárommegyei közönsége a haza függetlenségét azon nagy eszmék közé sorozta, melyekhez mint jogos örökséghez, tántoríthatatlannal kell ragaszkodnia nemzetéről nemzedékre a magyaroknak, annak adja bizonyosságát, hogy azon hazafiak közé tartozik, kik a nemzet és állam szónál az üres terminológiával be nem érik, hanem azt akarják, hogy az ige újra testtő legyen, a mint a régi hajdanban volt.

Vajjon leszen-e?
Sok mindent gondoltam megérthetni, tisztelt alispán ur! megadtam magamat azon gondolatnak is, hogy a körülmények elérhetőik nemzetemet a függetlenség szónak azon értelmezésétől, melyet történelem tanúságai és saját keserves tapasztalataim reám felkényszerítettek. Sok álma esett le a fáról, míg egy Newtonnak sikerült meggyőzni a világot, hogy abban törvény van, mely parancsol a sférák mozgásának, az én almám is meg fogja hozni az idő a maga Newtonját, parányi én — én azzá nem születtem; tudom, hogy igazam van, s mert tudom, állak mellette rendületlenül, de megadtam magamat a fátnak, hogy a pusztában kiáltó legyek, s megérem azt hogy elfordulva 49-től, nemzetem újra hajlandónak mutatkozik kísérletet tenni, hogy a ki nem egyedülhittő ki lehet-e egyenliten; miként ősei már annyiszor megkísérlettek, és mindig hiábán kísérlettek; — de hogy e szavakat "független ország" e szavakat: "regnum independentis" nu li alteri regno aut pupulo obnoxium" (1794: 10.) Árpád nemzete maga önként, saját kezével valaha kitörölhesse a magyar államjogból ezt, — megvallom — nem hiszem megérthetni. Törést igen, alkut igen, de ily kitöréssel járó kapitulációt nem.

Miként is lehetett volna?
Hiszen a magyar nemzet az ötvenes években annyit szenvedett, mint többet nemzet soha, — még tán amaz "elsőszobor" amott a szomszédban sem; az igazságos megaláztatás megöröslésének bosszu ingere fejére zúdította a könyörtelen írtás, pusztítás hadat a hóhér től a pőczákig; éveken keresztül szenvedte a lelánczolt Promentheusz marcangoltatásának kínját, elmondhatta a prófétával "tekintsetek meg, és lássátok, ha vagyon-e olyan bánat, mint az én bánatom."

Es mégis e sebek vérzésével tagjain, e szenvedések sajágsával szívében, e bánat gyászával lelkén, 1861-ben bármely új szenvedésekre eltekintlen ünnepélyes fogadást tőn Isten és világ előtt, hogy: ha túrni kell, túrni fog

a nemzet csüggedés nélkül, mint ősei túrtek és szenvedtek, hogy megvédjék az ország jogait, túrni és szenvedni fog ha kell, de az ország jogait az utódoknak, ősköltől öröklött szent örökségét fel nem adja.

A léftentartás ösztöne, az utókor iránti tartozás, a nemzeti önértet az eskü szeutsegeinek pecsétjét nyomták az ünnepélyes fogadásra; nem hittem, hogy ez valaha feledékenysébe mehesse.

Mégis megtörtént! hat rövid év elég volt arra, hogy a nemzetek ama szent fogadás alapján megválasztott képviselői, s köztük legelől ugyanazok, a kik azt a fogadást megírták, annyira megfelekedzenek róla, mintha a messés Lethe vízből ittak volna.

En emlékeztem, s mert emlékeztem, felkiáltottam a költővel:
"Mi volt kevés? erő vagy az erény?
— Nincsen remény!"

Legyen a honszeretet fájaldalmának megbocsájtva e mulékony reménytelenség; kigyógyított belőle az ész, a tapasztalás, az elmélkedés.

Nem csinálók én magamnak ábrándképeket, tudom, hogy nagy igazat mondott Deák Ferencz, midőn 61-ben a hatalom által követelt jogfeladás megtagadását azzal indokolta, hogy: nem mondhatunk le az ország jogairól mert tudjuk, hogy "a m i r ő l a n e m z e t ő n m a g a l e m o n d o t t , a n n a k v i s z s a s e z e r z e s e m i n d i g n e h e z " csodálatos, a megfoghatatlanság csodálatos, hogy ő vezette bele a nemzetet a lemondásba, épen ő, a ki e nagy igazságot megírta. De igazat irt. Minden oly állapot — ha még oly nyugós is — melyet nem erőhatalom hozott be, hanem a nemzet önként vállalt, egy nemével a conservatív erélynek ruhazza fel a gyakorlat, mert ezen szálakkal fűződik bele az életbe.

Hát én nem kicsinylen e nehézséget, de számot vetve a helyzettel, nem is tartom olyanoknak, hogy a magyar történelem logikájának, melyet én történelmi kenyyszerűségeim vagyok hajlandó nevezni, utját állhassa ha meglesz a magyar nemzetben azon "tántoríthatatlan ragaszkodás", mely kétségen kívül tény gyanút van említve tisztelt alispán ur becses leveleiben. Pedig az meg lesz, ha szunnyodni tanálna, fel fog ébredni; mert ez is történelmi kenyyszerűség."

"Ha meglesz rajtam, hogy néha a Bocskayak, Bethlenek, Tökölyök, Rákócziak korára hivatkozom, szememre vetik, hogy nem tanultam meg tőlük a "megalkuvást." Az utolsó Rákóczi nem alkudott, kinyitották előtte minden kincseinek s több mint fejedelmi birtokainak megajándásával a megalkuvás kapuját, s ő nem alkudott. Ép a roppant áldozatok, melyeket elveinek hozott, emelik a nemalkuvó számított emléket oly magasra, hogy az ily parányi ember, mint magam, szédeleg, ha hozzá felelték. De akik engem azokra az alkuvási példákra emlékeztetnek, nem veszik észre, hogy egyenesen a nemalkuvás mellett bizonyítanak. Mert egy megalkuvás sem volt megoldás. Minden alkut új harc szükségesnek magvait vetette el, Pedig azok az alkuvók nem alkudtak el az ország törvényes függetlenségét, nem kötöttek oly alkut, mely Magyarországot "alteri regno et populo obnoxium"-má teszi, s azért alkujuk meg sem volt állandó. — Hát azt hiszik-e azok a jó urak, akik nekem a nemalkuvást szememre vetik, hogy a magyar nemzet ennek az alkunak állandóan megadja magát? ennek az alkunak, mely a "regnum independentis" ki törtölte az ezereves magyar államjogból! megsértett mindent, a mi a magyar nemzet érzelmeiben szent, és kirhatlan, az által, hogy a magyar hazát "alteri regno et populo obnoxium"-má tette? En azt mondom, hogy ennek az elalkuvásnak nincs és nem lehet állandósága; Kaphat még többséget a választásoknál, mint eddig kapott ez a parlami

mentáris államcsiny (határozottan annak nevezem), de ez nem szerez számára állandóságot. Harmadik Napóleon államcsinyje is kapott ismeretlen "törvényesítést", milliókkal számított szótöbbséggel s a dolog ment "sántikálva" vagy — 20 évig. Aztán jött egy borus nap, s annak csipős szele elujta a jogtalanság; törvényesítést, mint a polyvát. — Nem gondolom, hogy egy bizonyos másik helyen meintslevelet írniának a borus napok ellen."

"Mily uton, minő eszközökkel fog az ige megtestesüése vége menni? az a conjecturák homályos mezejére tartozik. En sem próféta, sem prófétának fia nem vagyok, mint IX. Pi us szokta volt mondani. Lehet, hogy újra kardra leszen szükség, mint már sokszor volt, lehet, hogy nem is leszen. Nagyon omniuusos jelek tünnek fel amott az osztrák birodalomban, annyira omniuusosok, hogy néha azon veszem észre magamat, mintha azt akarnám mondani, hogy jó lesz sietni azzal a királyi lak építésével és Budavarában, mert szükségük lehet reá az illetőknek hamarabb, mint gondolnak."

De bámi legyen is a jövőndőt elfedő, fátyol mögött, annyi bizonyos, hogy a leegyszerűbb előrelátás tanácsolja, nem hagyni kételkedni a világot a felől, hogy a magyar nemzet teljességgel nem szűnt meg tántoríthatatlannal ragaszkodni ama nagy eszméhez, mely egy évezred történelmének szent öröksége, nem hagyni kételkedni a világot a felől, hogy a magyar nemzetnek az ősi magyar államjoghoz ragaszkodásról is lehet mondani azt a jelszót, melyet a lotharingiai Gambetta ravatalára tűtek: "memor! violata! sed non damita!"

Lelkem mélyből köszönöm Komárommegyei tisztelt közönségének, hogy a vállaimat nyomó 80 év terhet az ősköltől öröklött nagy eszmékhez ragaszkodásuknak nyilatkozatával megkönyvitette. Ez a legkedvesebb vizsgatás, mely a sir felé hanyatló ősz fejem sok mindenféle bánatát érhete.

Fogadja alispán ur megkülönböztetett tisztetélemet."

Kelt Turinban, május 25-én 1883.

Tisztelt alispán urnak
alázatos szolgája
Kossuth Lajos, s. k.

A divat.

(Idény-azikk.)

Nagyon népszerű tárgy az, melyhez hozzászólni kívánok, napi kérdés marad ez mindig bármely női társaságban.
De valóban fontos is, nem ugyan abban az irányban, hogy vajon atlással vagy selyemmel, 3 vagy 4 fodorral kell-e a ruhát díszíteni, hanem hogy miképen lehetne a ruhát nagy áldozatok nélkül, de mégis az az izles követelményeinek megfelelőleg összeállítani.

Olyan problema ez, a melynek megoldása a háztartásra nagy pénzügyi előnnyel bír, a mely megmenti a háztartást rozkdátásoktól, a sok kellemetlenségtől, a fájélt oly gondoktól, melyek különben elkerülhetők lettek volna.

A nővel együtt született tapintatosság, mely csodálatosan mindig fején találta a szegé, itt is segítségére leend s ha nem gyenge a kor tul sigázott divatárjával szemben, ha tudelmekedik azokon a nemis nézeteken, melyek a ruházkodásra nézve a társadalmi körök bármelyikében uralkodnak s kóros jelenességű fájultak, lényegileg kevésbit a háztartás kiadásait s végtelen hállára kötelezi férjét.
S ha meggondolták, hány emberélet vezetett már e kórnak áldozatul; hány házaságra vette az elégtelenség és szerencsétlenség liszkét, mennyivel elidegeníti a divatra való folytonos gondolkodás a nőt a családi élettől, gyermekeitől, végre, mily erkölcsi hátrányokkal jár egyéb tekintetben is: tudom hogy undorral fordulnak el e gyászos hatású "sport"-tól — önk is olvasódom!
Mert rendesen más, épen nem kedvező

körülményekkel szokott ez következményképen járti. Felkelti a hiúságot, a tetszeni vágyat, igen gyakran bütlenségre vezet, sőt nem ritkán mostoha viszonyok beállatával öngyilkossághoz juttatja az elvakított, szerencsétlen nőt.

Sok szerencsétlenséget, ürességet fed el gyakran a diszes ruha; ámitása ez másoknak úgy, mint annak, aki viseli.

Az arannyal ékített, s himzett atlas vagy halvány kék bouquetos gyengén sárma moirantique, vagy nem tudom még mi más fele ruha alatt nem mindig honos az elégtelenség, kimondhatatlan boldogság, mely a háziaszonnyak, az anyának osztályrészul jutott.

Egyszerű s mégis elegáns ruha szépíti a nőt, s nem hiszem hogy a férj nem szereti jobban kedves kis feleségét házi öltönyében, mely egyszerű s mégis izléses, mint holmi idegenszerű moirantique, felcíczomázott ruhában, melyben keblére sem szoríthatja őt, mert tartania kell, hogy valami fodrot tőnkre tesz.

De különben mi az izlest illeni, birhat avval az egyszerű kreton, vagy perkailruha is, s alkalmasabbnak is kinakkozik, mert változtatása könnyebben kivihető, nem oly költséges s a divát változásához alkalmaszódo.

Számra nézve elégséges egynehány toillette; közte legyen házi, utczaí, s ünnepélyeknek szánt ruha is, de nem tizevel csüggyenek a szekrényben eideül az előbb-utóbb azokat tönkretévő molyoknak.

Végre lényeges nemzetgazdasági kérdést képez ez, főleg hazánkban. Nálunk ugyanis, hol a divátúru s selyemáru-ipar fejletlensége folytán milliók mennek ki az országból, nagy fontosságú ennek a kérdésnek fejtetése. Mily célirányosan s produktíve lehetne e nagy öszségeket felhasználni, ezeket s ezeket termelni azok segélyével, mennyivel alkalmosabb s a hazai gazdasági érdekeknek megfelelőbb volna célirányos beruházások által földmívelésünket, gyaragok felállítását által fejletlen iparunkat, iskolánk szaporitását által a nép szellemi erejét emelni.

S ha ez egyszerű takarítás eredményéről meg akarunk győződni, csak következőket mondom utmutatóul.

Hazánk 15 és fél millió lakosságának 49 százaléka nő; ha tehát mindegyikük átlag 5 frtot takarit csak meg, ez évenként 40 millió frtot tesz ki, ami nem epen kedvező pénzügyi helyzetünk mellett nagy fontossága lenne.

Ezt akartam elmondani e kérdésről, s a magyar nőeknek rendkívüli fogékonysága azzal a reménnyel keesgetet, hogy szavam nem fognak elhangozni, mint a pusztában kiáltóé.

A h. ref. egyház elemi iskoláinak s nő-növeldéjének VIZSGARENDEJE.

- a) N a g y t e m p l o m b a n :
Jun. 18. d. e. kiscsapóu. leányisk.
" 18. d. u. nagy-hatvanu. leányisk.
" 19. d. e. nagy-mesteru. leányisk.
" 19. d. u. ároku fiskaola II., III. o.
" 20. d. e. péterfiai leányisk. IV., V., VI. oszt.
Jun. 20. d. u. péterfiai I. isk. I., II., III. o.
" 21. d. e. hatvan-külv. físk. I., II.
VI. o.
Jun. 21. d. u. ároku. leányisk. I., IV., V., VI. o.
Jun. 22. d. e. hatvan-külv. leányisk. I., II., III. o.
Jun. 22. d. u. hatvan-külv. físk. III., IV. V. o.
Jun. 23. d. e. hatvan-külv. leányisk. IV., V., VI. o.
Jun. 23. d. u. ároku. físk. V., VI. o.
" 25. d. e. ároku. físk. I. o.
" 25. d. u. ároku. leányisk. II., III. o.
b) K i s t e m p l o m b a n :
Jun. 18. d. e. Széchenyi-u. leányisk.
" 18. d. u. Miklósu. leányisk.

S hogy a folytonos "haj" s nyögésitek felett Borzadva álljanak meg ott az emberek!

S ugy lón. A rém hosszú, kigyószérü testét Gyűrű alakjában nagy körbe veté szét, S a kör mindig ősszebb, szorosobbra húzódt, Mig a két bűnsőre végkép ráfodódott; Egy kintleges sohaj . . . s a rém a kettővel Eltűnt a föld alá . . . s esend lón, néma éjfel. Utánok a vár is halomra dől nyomban, Azóta is rom csak; — ott fekszik a porban. . . S ezer évek jöttek s ezer évek mulnak, S hogy lett vége Szandai a lakadalomnak: Híret nem ejte el anyyi sok éven sem, Mondaként a népbén él ama vidéken.
Julius.

Halmi Ferencz.

Halmi F e r e n c z , a nemzeti színház kintűnő művészenek haláláról megemlékeztünk. 32 évet élt csupán — s a legnagyobb magyar bonoivantszinész czímét vivta ki magának. "Figaró lakadalmak" M u s e t t vigjátékai, "Fenn az ernyő nincsen kas", "Liliomfi", "47. törvényezikk", "Házasság hajdan", "Valjünk el", "Párisi házasság" s Zola "Assomoir"-ja stb. látták legnagyobb diadalait. Tüdőbaja — melynek hiába keresett údlést Olaszthon enyhe égalja alatt — elvégre sirba vitte. — Temetésé általános részvét mellett ment vége vasárnap délután.

Ifj. A b r á n y i K o r n é l gyönyörű tárczát irt az elhunyt művészőről. A következő részleteket vesszük át a "P. N." után:
A nemzeti színháznak vidám szerepköre az, melynek a legszomorubb végzete van. . . Kezdődik Megyeryn, a ki alig hogy eléri művé-

- Jun. 19.
- III., IV. o.
- Jun. 19.
- " 20.
- " 20.
- " 21.
- IV. o.
- Jun. 21.
- " 22.
- " 22.
- " 23.
- VI. o.
- Jun. 23.
- V. o.
- Jun. 25.
- c) I s p o
- Jun. 18.
- " 18.
- " 19.
- " 19.
- d) N
- Jun. 26.
- " 26.
- " 27.
- " 27.
- " 28.
- " 28.
- " 29.
- e) L e a n y i
- Jun. 28.
- II., III., IV. o.
- Jun. 29.
- VIII. oszt. 2 k
- Jun. 17-e
- vizsgálja saját
- Jun. 24.
- vallás-vizsgálja.
- Jun. 16.
- istenitit
- összes tanuló
- Vizsgák**
- órakor.
- Debrecze
- A h. r
- az év végi viz
- Folyó hó
- istenitizetlet
- a nagy osztály
- Jun. 18-a
- az I. oszt.
- Jun. 19-e
- " 20-a
- Jun. 21-e
- és német történ
- Jun. 22-a
- Jun. 23-a
- a II. oszt.
- Jun. 24-e
- Jun. 25-e
- nyelvből a III.
- Jun. 26-a
- a IV. oszt. delu
- zia nyelvből
- Jun. 29-en
- lyes istenitizetle
- nepely.
- A vizsgál
- nek, melyekre a
- érdeklődők tiszte
- A harm
- feltevéből indul
- Orosz-és Franc
- vetkező összealt
- hatalom rendide
- ország bir 643
- zaddal és 1550
- szág 524 gyulog
- és 1592 gyuvt
- zászáljaljal, 120
- szetének tetőpo
- kacraj az, mely
- kérdé a költő s
- nevetnek, mert
- Megyery utód
- gazdaságban es
- latok finomságáb
- alig készült el, h
- jék, alig ejti hat
- ó is Megyery sor
- elkerülje, odadob
- vonul. Az ember
- oda van. Követi
- ves, a felejtethe
- benne és mennyi
- legjobb meg vo
- csak megjelent a
- gadat, s ehez kes
- igaz könyveit is. J
- elegancziája a sző
- zála a magyar m
- sadalmi életre is
- életlerto, s nevetó
- tak neki. Mily sz
- tér Polilla dévajk
- művész, s mint a
- kőzt szívéhez kap
- birják eszméletre
- hőrgé, s mosolyg
- szemei megösete
- jelenete következ
- nevetett s a köz
- haldokló fölött m
- jára látta! Nehán
- Kálmán is halott.
- rad. Nincs, a ki
- színpadon egy Ha

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

Szandai lakadalom.

(Vége)
Társalkodónője is leült mellette,
Mint meghittjét, Zonda őt úgy tekintette. . .
Alattuk tátonogt az iszonyu melység,
Uralkodott benne folyton a sötétség,
Ivet irt le mélyen még a vár alá is . . .
Ki a korlátra dül s lenéz: ott hajsza! s
Fölfelé az égnek veszi az irányát . . .
Itt hallgatta Zonda melabus danáját
A völgy ölen lakó fülemüle párnak,
Itt dícsékvék halkán el a madárkáknek:
"Nem sokáig leszek árva s boldogságom
Mint a tiétek lesz . . . nekem is lesz párom . . !
Most is elmerengett a fiatal asszony:
Boldogságom immár teljesülni láom;
Nem vagyok már árva, — hitvesem van,
 férjem . . .
Ha látjátok elhalt jó szülők most engem,
Nagy volna az öröm a szíveitekben . . .
Hisz ugy szerettelek ebben az életben!"
S könnyei ragyogtak, mosoly ült ajkára,
Kis fejét lehajta szomszédja vállára . . .
"Hideg van asszonyom, feltek — megfá-
zóly;
Urad vár oda bent", jobb lesz a teremben,
Majd eludógélhetsz jobban az — öleben . . .
Menj, menj csak előre, — oly keskeny a járda,
Fogd meg erőssen a korlát fájába. . .
Zonda előre ment, nem félt, nem rettegett,
Ó hisz ezt az utat nem egyszer tette meg.

Egyszerre a leány Zondát megragadta,
Igy csap le a sólyom gyantulan galambra,
Erős karjaival Zondát felemelte
S a korláton által a mélybe vetette.

Ne féljete, Zondát semmi baj sem érte:
Felfogta egy angyal s fel az égbe vitte . . .

Még a várteremben e kis idő alatt
A mulatók között foly a bor mint patak;
Medve bőrkön a felhevült vitézek
Dülöngélnék, sorba egytől-egyig részeg.
A kinek nem ártott a bilikóm bora:
Senki más mint maga az ünnepély ura.
Előtte a serleg, ajkaihoz veszi,
Lá szik hogy az ivást nagyban erőlteti;
De — csudás a dolog, kerüli a mámor;
Az italból ennyit sem fogyasztá máskor,
A mikoron pedig az eszet sem tudta;
Anyi a bor benne, mint a viz a kutba!
Most, — de mint hiába . . . kerüli a mámor,
A fele sem kellett és részeg volt máskor. . .
Nyugalan az avar, izgatottuak látszik,
Körüle a részeg serleg tovább alszik;
Szemet a teremben ide s tova hordja,
Talan egy magában már a dolgot uja . . .
Háta mögött megnyílt — hogy észre sem
vette,

Egy parányi ajtó — szeretője jött be;
Nesztelenül, némán, hogy a kigyó mászik,
Jött előre . . . rajta felindulás látszik.
Kezével az avar vállát megérinté
S a fülebe sugta: "Nos, Zonda nincs többé!"
Megrándul az avar, változtat fekvésén . . .
"Igen, igen ott kün a meredély szelén,
Ott a torony alatt megcsuszott a lába,
Bár utánna kaptam, — hiába . . . hiába . . ."

Es leereszkedett a medve bőrére,
Fejét lehajította az avar ölébe,
A kezét kiinyujtá — serleg után kapott,
Reszketett a keze azalatt míg ivott;
Reszketett a keze, remegett a teste . . .
Olyan hívós volt kint, — hideg volt az este . . !
Halóványan pislog felettük a lámpa,
A többiek tán már kialudt a lángja;
Egyedül ők vannak, egyedül ők ébren,
Mindenyikőjüknek serleg a kezében;
Sokat iszik a lány, csak a szemé ragyog,
De nem hevül, — fázik, színt' a foga vaczog

Egyszerre a terem egyik szegletében
Megjelen valami kísértetes fényben,
A föld alól termett oda a terembe,
Jöttével a talaj s a boltozat reuge . . .
Véragyasztó, undok, rémületes látvány;
Megdermed az avar, — a lány halott hal-
vány . . .
A mámoros tábor, az is talpra ugrott,
S rohant az ajtkon — rohant hanyat-homlok.
Az avar is menten felemelte elhalt
Kedvesét és futni, menekülni akart;
De elkészt, a szörny elvágta az utat:
"Számoljunk le, — dörge, — keresem az
urat!
Nagy bünt követtel el avar és hitvesed,
S a pogány istenek engemet küldenek,
Hogy csonjtaitokat izze porrá törjem.
S ha összenőttenek — újra s újra kezdjem . . .
Nehéz a büntetés, kinotok nagy leszen,
Mert örökké tartand, nincs vége végtelen. . .
Leut lesztek a földön, velem a vár alatt,
De majd utánatok parányi lruk marad
Hogy kin s keserv közt' kessátok a napot,
S ragyogni az égen a számos csillagot,

ekkel szokott ez következményké... Felkelti a hiúságot, a tetszeni vágyakra hűtlenségre vezet, sőt nem...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

szerecséltenséget, ürességet fed el... szes ruha; ámitása ez másoknak...

Jun. 19. d. e. Czeglédu. leányisk. II., III., IV. o.

Jun. 21. d. u. n. csapóu. leányisk. 22. d. e. vargau. leányisk.

Jun. 23. d. u. csapó-külv. leányisk. I., V. o.

Jun. 25. d. e. csapó-külv. fiisk. I., IV. o.

Jun. 18. d. e. fiiskola III., IV., V. o.

Jun. 17-én d. e. 10-12 ismétlő iskolák vizsgálja saját tantermeikben.

Jun. 24. d. e. 11-12 iparos tanoncok vallás-vizsgálja saját tantermeikben.

Jun. 16. d. e. 8 órakor hálá adó istentisztelet a nagytemplomban az összes tanuló gyermekek jelenlétében.

Vizsgák kezdete d. e. 9., d. u. 3 1/2 órakor.

Debreczen, 1883. máj. 21. Némethi Lajos.

A h. róm. kath. gymnasiumban az év végi vizsgálatok a következők rendben tartatnak meg:

Folyó hó 16-án 7 1/2 órakor ünnepélyes istentisztelet „Veni sancte”, mely után mind a négy osztálynak hittani vizsgálata következik.

Jun. 18-án a latin és magyar nyelvből az I. oszt.

val: vagyis mindhárom hatalom bir együttvéve 1454 gyalogzászlóaljjal, 831 lovasszázzal és 4142 ágyuval.

Helyi hírek. Debreczen város határának térképe — mint egy izben említettük — megjelent.

A ref. apócai paplak a város, mint tulajdonos által, egészen újonnan, a mai kor kívánalmához képest alakították át.

A csónakázó egyesület helyiségét mindinkább kezdi látogatni a közönség.

A gyögyszer. Az se utolsó dolog, a mi egy tölnek nem messze lakó, máskülönbben igen értelmes, derek szóciszteletű uri emberen esett meg.

A „Budapest” sajtópöre. Szathmárról vesszük az értesítést, hogy egy ottani polgár, ki ellen a „Budapest” című napilap május 15-én megjelent számában egy mélyen sértő cikk közöltetett.

A színházi vasfüggöny felállításának munkálatai javában folynak.

A keresk. ifj. önk. egyesületének f. hó 16-iki zárkórú táncmulatságára a meghívők mind szét küldteték; ha valaki tévedésből nem kapott s erre igényt tart, forduljon Harsányi Gábor egyt. titkárhoz, vagy Vágó Audoz egyt. pénztárnokhoz.

Helyreigazítás. Tévedésből hagytuk ki (a szedő hibája) a tegnapi gazdasz majálistól hozott referendánkban a szép Göltl Anna kisasszony nevét, mit ezenl helyre hozunk.

Megfjétes. Szombati számunk saktalányát megfjétték: Kovács Ferencz, Nagy Pál Sinka Gyula, Püspöky Lajosnak, Kerekgyáró József. A megfjétek közt szombaton edekes könyvet sorolunk ki.

Központi választmány gyűlései, mint már említők — e hó 15-én kezdőnek, s 21-ig tartanak.

Hazánk s a külföld. A csángó ipar-kiallítás a nemzeti szállóban sokan nézik.

A gyémántos pár. New-yorki lapok jelentik, hogy az ottani rendőrségnek sikerült egy hónapok óta körözött szerelmes párt elfogni.

Gyilkossági kísérlet. Z. urra, a helyben állomásozó 39. ezred kapitányára ma reggel a gyakorló téren, egy Fésüs nevezetű káplár ittas állapotában rálőtt.

A Hortobágyról vesszük az értesítést, hogy a lábas jóságok, daczára az uralkodó nagy forrásának, kitünő állapotban vannak.

Műkedvelői előadások. A műkedvelői előadásokra, melyek közlebb városi színházunkban rendeztetni fogunk, nagyban folynak az előkészületek.

Katonazene lesz holnap este a Vilmos Lajos kedvelt sör-sarnokában, hol ez alkalommal koronás sör is fog a n. é. közönség számára kiszolgáltani.

Az iparos ifjak önképző egyleti helyiségében a rögpálya jövő vasárnap délután fog megnyitattni, mely alkalomból este az egylet helyiségében társas vacsora is rendeztetik.

Esküvő. Csurka János városi aljegyző gyámleányát Czabán Irma kisasszonyt holnap délután vezeti a róm. kath. templomban oltárhoz.

A színházi vasfüggöny felállításának munkálatai javában folynak.

Az árvaház javára újabb ajándékok: A kegyes rendiek 4 kiló szalonnát, Sinay Károlyné urnó 1 veka babot, Nemes Kálmánné urnó 1 kosár diót, Sesztina Lajosné urnó egy nagy vaslábot, Szabó Mihály ur (váradi-utca) 8 kiló zsírt, Sinay Fodorné urnó 1 tal kápo ztát, Guszmán Róbert ur 20 krt, a gyermekeknek gyümölcsre. Fogadják kegyes-gökért az árvák nevében hálás köszöneteket. Kacsokovicsné.

Vilmos Lajos sör-sarnokában holnap este a helybeli katonai zenekar 30 kr belépti díj mellett zenestélyt tartatik, melyre felhívjuk a közönség figyelmét.

Hazánk s a külföld. A csángó ipar-kiallítás a nemzeti szállóban sokan nézik.

A gyémántos pár. New-yorki lapok jelentik, hogy az ottani rendőrségnek sikerült egy hónapok óta körözött szerelmes párt elfogni.

Az árvaház javára újabb ajándékok: A kegyes rendiek 4 kiló szalonnát, Sinay Károlyné urnó 1 veka babot, Nemes Kálmánné urnó 1 kosár diót, Sesztina Lajosné urnó egy nagy vaslábot, Szabó Mihály ur (váradi-utca) 8 kiló zsírt, Sinay Fodorné urnó 1 tal kápo ztát, Guszmán Róbert ur 20 krt, a gyermekeknek gyümölcsre. Fogadják kegyes-gökért az árvák nevében hálás köszöneteket. Kacsokovicsné.

Vilmos Lajos sör-sarnokában holnap este a helybeli katonai zenekar 30 kr belépti díj mellett zenestélyt tartatik, melyre felhívjuk a közönség figyelmét.

szomjas népnek tisztt. A sör karvastagságu vascsöveken omlott, s a népünep rendezése 1673 ember kezében volt.

Muzsák. Új könyvek. Ifj. Nagel Ottó könyvk. kiadásában Budapeston megjelent a „Magyar általános levelező és házi titkársági első füzet szerkesztői Knorr Alajos.

Az árvaház javára újabb ajándékok: A kegyes rendiek 4 kiló szalonnát, Sinay Károlyné urnó 1 veka babot, Nemes Kálmánné urnó 1 kosár diót, Sesztina Lajosné urnó egy nagy vaslábot, Szabó Mihály ur (váradi-utca) 8 kiló zsírt, Sinay Fodorné urnó 1 tal kápo ztát, Guszmán Róbert ur 20 krt, a gyermekeknek gyümölcsre. Fogadják kegyes-gökért az árvák nevében hálás köszöneteket. Kacsokovicsné.

Vilmos Lajos sör-sarnokában holnap este a helybeli katonai zenekar 30 kr belépti díj mellett zenestélyt tartatik, melyre felhívjuk a közönség figyelmét.

Törvényesék. Bajkai ügy tegnap elintézést nyert a budapesti fenytörvényesék előtt.

A közönség köréből. T. szerk. ur! A dalárda a tegnapi különben igen sikerült a igen élvezetes dalestélye folyamán egy, a szidő szócíjést paradizáló éneket adott elő.

Szerkesztői posta. Egy polgár. Névtelen felszólalások mel-lőznünk kell.

Felelős szerkesztő: GÁSPÁR IMRE. Kiadó tulajdonos: KUTASI IMRE.

Beküldetett. Ezelőtt mintegy tíz évvel ballabomon kemény kinövés támadt, mely daczára a gyógykezelésnek napról-napra aggasztóbbá lett.

A t. cz. közönségnek érdeklőten utánáz-sok alól biztosítása végett, kérem csak Miller tukszem-balszámát kérsi s különleges becomagolására, figyeln.

Ára egy a dobozban nyitott üvegcsének-használati utatással és a dugaszra illesztett-szörcsettel együtt 60 kr. Valódián kapható: Debreczenben: Stencinger K. és Andree és Szabó fúszkereskedő uraknál; Budapestben: Édeskuty L. m. kir. udvari gyógyvíz szállító urnál; Miskolczon: Dr. Rác György gyógy-szerész urnál; Egerben: Köllner L. és Bairáth J. uraknál; Nagyvárkonyon: Wurst J.; Nyir-egyházán: Blumberg J. Buda-Pesten: Miskolcz L. uraknál. Nagyműhely és központi szetküldési raktár, Miller J. gyógyszerész Bras-sóban. Kevesebbet mint két üveget nem küld-betek.

MATTONI-FÉLE GISSHÜBLER legjobb Asztali-és üdítő ital, kiténő hatásának bizonyított köhögésnél, gége bajoknál, gyomor-és hólyag hurutnál. ÉDECSEK (az emésztés elősegítőjéért).

MAGYAR VÖRÖS-KERESZT-EGYLET SORSJEGYEK.

Évenként 3 sorsolás.

Evenként 3 sorsolás.

Legközelebbi húzás folyó évi július hó 1-jén

Ezen húzásban főnyeremény 50.000 forint. Továbbá 1 nyeremény á 5000 frt. 4 nyeremény á 1000 frt, 10 nyeremény á 500 frt, 25 nyeremény á 100 frt, 30 nyeremény á 50 forint, 52 nyeremény á 25 forint.

A nyeremény sorsoláson kívül törlesztési sorsolás is történik; mindeu törlesztési sorsolásban a legkisebb nyereménnyel húzott sorsjegy tovább játszik a főnyereményre.

Ezen sorsjegyek a napi árfolyam szerinti kaphatók a Pesti magyar kereskedelmi-bank váltóüzletében

Budapest, Dorottya-utca 1. sz. valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

Hivatalosan megvizsgált, teljesen ártalmatlan készítmény. az arcbőr szépítésére és fentartására!

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

A női szépség fehér, gyengéd, tiszta arcbőrön alapszik.

Hölgyek, kiknek érdekükben van ezt fentartani, ápolni, a nap és lég behatásáról megóvni, ajánljuk ezen évtizedek óta legelőnyösebben ismert általános kedvelt kitűnő arcbőr-ápoló készítményt, mely a hölgyvilág pipere-asztalán nélkülözhetetlen és felülmulhatatlannak találattott.

Az arcbőr ápolására és szépítésére legjobban megfelelő, tökéletesen ártalmatlan alkotórészekből összeállított bőrfinomító és bőrszenny eltávolító készítmény, (nem kendőző!) mely a hölgyvilág általános elismerésében és kitüntetésében részesült minden további dicsőre-nélkülöz.

Nagy eredeti üveg ára fehér dobozban 2 forint 50 kr.) használati kis eredeti üveg ára rózsaszín dobozban 1 forint 50 kr.) utasítással.

SAVON RAVISSANTE Dr. LEJOSSE-től Párisban Gyengéd bárszenny finom frissítő hatása miatt, melyet a bőre gyakorol, ezen felette kellemes illatu szappan a legnagyobb elismerésben részesült és akik évtizedek óta kedvelik, bizonyítják, hogy felülmulhatatlan, mert a bőr finomítására a legjobb tulajdonsággal bír.

Egy doboz ára 3 darabbal 1 frt 35 kr. darabja 50 kr.

POUDRE RAVISSANTE Dr. LEJOSSE-től Párisban. A parisi és londoni hölgyvilág és a legtöbb művésznők legkedveltebb arcpóra. Láthatatlan, igen jól tapad, és teljesen ártalmatlan. A kik ezek óta használják, meggyőződtek, hogy a RAVISSANTE ARCPOR felülmulhatatlan, a bőrnek természetes üdöséget, frissességet és egészséges, viruló kinézést kölcsönöz.

Nagy doboz ára 1 frt, kisebb 60 kr. fehér vagy rózsaszín.

KREME RAVISSANTE Dr. LEJOSSE-től Párisban. Kipróbált készítmény, melynek — lefekvés előtti — használatánál az arcbőr és kezék bárszenny finom, puhák és fehérek lesznek és maradnak. Bőrkítések és minden bőrszenny eltávolítatik. Veres orr és veres kezék természetes fehér színt kapnak; szával az arcbőr, nyak, kar, ajk és kezék finomítására s gondozására nélkülözhetetlen.

Egy porcellán szelencze ára 1 frt 80 kr. és 1 forint.

DEBREGZEN: Göltl N. és Dr. Rothschnek V. Emil urak gyógyszerteráiban.

Fogfájást azonnal és biztosan megszüntet a RAVISSANTE SZÁJVIZ

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

Felülmulhatatlan ezerszeresen kipróbált a legjobb hírnevű készítmény, valamint a beteg, úgy még egészséges fogak apóla ára, épen tartására, teljes tisztítására és a foghús erősítésére. Naponta használatnál a foghús vérését, a fogak odvasodását, a fogak romlását megátalja és a legkínosabb fogfájást (1 evőkanálnyi szájvíz, 3 kanálnyi ivóvíz vegyülékkel) egy vagy kétszeri öblítés után tökéletesen megszünteti s így feleslegessé teszi a fogak kihúzását — Felhők és gyermekek egyaránt használják legjobb sikerrel és ma holnap egy családnál sem fog e kitűnő szer hiányozni.

1 eredeti üveg ára 1 forint.

RAVISSANTE-FOGPASZTA

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

I egjobb, legfinomabb és teljesen ártalmatlan alkotórészekből — legnagyobb gondallal összeállított, — készítmény, mely gyöngén habzik, üdítő, rothadás-ellenes és mint erősítő, a fogakat folytonos vakító fehéren tartó szer felülmulhatatlan.

Eddig nem létezik oly száj- és fogtisztító szer, mely oly előnyököt öszpontos tana magában, mint a Dr. LEJOSSE által feltalált RAVISSANTE-különlegességek, melyek mindennapi használatnál ily hasonlíthatatlan jó eredményt biztosítanak a fogak szépségére és fentartására nézve, mint a RAVISSANTE-készítmények, melyek a fogakat megerősítik, megszüntetik és megakályozzák a fogfájást s a foghús vérését, valamint a fogakra oly káros fogkö lerakódást és a száznak a legkellemesebb frissességet és üdöséget kölcsönzik.

Egy porcellán szelencze Ravissante-fogpaszta ára 1 frt.

Felülmulhatatlan és teljesen ártalmatlan a

RAVISSANTE-FOGPOR

mely a fogakat hófehérré tisztítja, odvasodástól és bűzödtől megóvja, a fogak természetes színüket és fényüket megtartja és sem vegyileg, sem cróműveléssel nem lesznek megátalva.

Egy doboz ára 50 kr.

Budapesten nagyban és kicsinyben valódi minőségben kaphatók és levéileg postafordultával megrendelhetők a központi főraktárban:

**SVARC FRIDERIKA illatszertárában,
városháztér 9. sz. a.**

RAKTÁR: Török József ur gyógyszerteráiban és a legtöbb vidéki gyógyszerteráiban.

Kitűnő, általánosan elismert készítmények a hajkihullasa s őszülése ellen

Dr. LEJOSSE-től Párisban.

RAVISSANTE HAJKENŐCS mely a haját szépíti és ápolja, a haját megerősíti, a haj kihullását megakadályozza, annak természetesen fényt és hullámos alakot kölcsönöz és a legkésőbb korig védi a megőszülés ellen. Egy tégely á 1 frt.

RAVISSANTE HAJ-ÁPOLO OLAJ. Legjobb óvszer a haj őszülése és kihullása ellen, mely a korpaképződést megátalja, a beteg haját új életre hozza és a haj növekedését bámulatosan előmozdítja. Ajánlható azoknak, akik hajkenőcs helyett hajolajat használnak. Egy üveg ára 1 frt.

RAVISSANTE HAJ-ESSENTIA kitűnő hatással bír a hajtalaj tisztítására, mely a hajkorpát megerősíti és fényt és hullámos alakot kölcsönöz, mely jótékony és csodás hatást eszközöl a fejbőrre. Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Ezen készítmények hatása csodálatos!

A kinek érdekében van a haját megtartani és a kopaszodástól megőrizve lenni, nem ajánljuk eléggé a RAVISSANTE hajszesz használatát a RAVISSANTE hajkenőccsel vagy a RAVISSANTE hajolajjal. Évtizedek óta a legnagyobb elismerésben részesülnek hölgyeknél és férfiaknál és jó, tökéletesen kielégítő tulajdonságai miatt évről-évre nagyobb kelendőseggel örvendenek.

Budapesten nagyban és kicsinyben mindig friss és valódi minőségben kaphatók és levéileg postafordultával megrendelhetők a központi főraktárban:

SVARC FRIDERIKA illatszertárában a „virágkoszárhoz” városháztér 9. sz., valamint **TÖRÖK JÓZSEF** ur gyógyszerteráiban király-nt. 12. sz.

Rohitsi Savanyuviz

„TEMPEL FORRÁS”

legtisztább sós-égyvényes savanyuviz ajánlatik mint a legkedveltebb üdítő szer, továbbá gyomor és bélhurut, gyomortágulás, váltóláz s egyáltalában minden hurutos bántalmaknál.

1 pintes üveg 28 kr.
1 itczés " 22 "
1 meszelyes " 16 "

Minden marha-hizlalo és gazdásznak nélkülözhetlen az ujonan javított, karfákkal ellátott allat-mérleg.
DIJMENTESEN.

Horderő: 1000, 1250, 1500 kigr. súlyt.
Ára: 165 frt, 175 frt, 185 frt.

A hozzá tartozó mérlegekkel együtt fuvardíjmentesen szállítatik a megrendelőnek legközelebbi vasúti állomáshoz, utánvétel jótállás mellett.

BUGÁNYI L. és TÁRSA
cs. kir. szab. mérleg-gyáros. Bécs., I., Singerstrasse 10.

Debreczen, 1888. Nyomatott kiadótulajdonos KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

Titkos betegségeket

gyógyít legújabb tudományos kutatások alakján, még a legkétesebb esetekben is, minden hivatás-zavarás nélkül. Épen úgy gyógyítom a **titkos ifjúkori bűnök** (Onania) gonosz következményeit, idegbomlás és tehetetlenséget.

Dr. BELLA,

tudós társaságok tagja sat. Paris, 6. Place de la Nation, 6.

Borszűrő-készülékek

a bor tisztítására,

bor-szivattyuk,
ruggyanta-tömlők.

valamint összes borpincze-eszközöket legjutányosabb árak mellett szállítja

SCHOTTOLA ERNŐ,

BUDAPEST,

„FONCIÉRE” palotájában.

Mária-celli GYOMOR-CSEPPEK,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen,

s felülmulhatatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rossz szagú lehellet, szelek, savanyu felbűgés, köhögés, gyomorhurut, gyomorfájdalom, hányás, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, fűfűzés (ha az a gyomorból ered), gyomorgörcs, székszorulás, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gillista-, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegcse ára használat utasítással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Rothschnek E., Göltl N. és Tamássy B. urak gyógyszerteráiban, valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerteráiban és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben

Brady Károly,
az „óranagyhoz” címzett gyógyszerteráiban Kremzierben, Morvaországban.

1888
Elnök
Helyben
Egy évre
Fél évre
Negyed évre
Egyre
A lap szellemi
den köztársasági
bár földesint,
börmentre
Előfizethet
TELEGY K
USATHY K
Kereskedésben
talban KUTAS
nyomdájában

A kike
ide, hogy a
ban lessék
legbiztosabb
csékek, min
aranyozott
jól megtört
ifjaink, a sz
az egyház re
oszlopai im
szellemi hala
lanak az e
megbírálo sz
Te buzo
a klasszikus
legragyogóbb
tudtal lendü
sain s ily se
Si r
Imr
(Román d
redje.)
Te, a ki
nak látszó s
gokhoz vezér
győzve, kiköz
Homér, a vak
szélje el Odys
vagy hogy tol
a haragvó Ach
az Olympost,
És ha figyelme
eseményeinek
ben rejő hat
annyszor hivat
kötli le elmé
emberiség tört
kedtél... Vagy
Newtonok és G
Descartesok tét
igazságait érth
midőn Arany,
Tompá lángszel
képzelmének,
áldoztal bámul
esendült a költő
s érzéseid, áh
hogy magad is
tészett oltarán...
haladásodról, m
kivított gyözel
nyags kőn
den e tere
sége dről sz
mában; nem lát
zed, hogy az is
hovafordítását sz
a h a z a ? . . .
S ma sokk
ben csüng elő
mert a felnö
függ saját életk
de kétlem, hogy
földjén várható
figyelmet, mint
szószertint értelm
A közel jövő
birhatja meg, a
minden terén meg
ha hitében e
ha szellemile
ha jelleme k
ha vagyonána
és kiforgathatlan,
ha testileg e
Talan sokat
a szobatudósoknál
hogy Hellász tőke
két alkalmazom e
lelkeire? talán a
vekben megismert
hust, csontot és v
Es ha így v
csáss meg nekem.
(*) Ezen cikk f
közli lapunkban; a fo
szünetök alatt